

Księga Zachariasza

Autor: Zachariasz
Czas: 520-480 r. p. Chr.
Miejsce: Judea.
Cel: Podniesienie na duchu narodu odbudowującego swój kraj po okresie niewoli.
Temat: Pojednanie z Bogiem podstawą wszelkiego powodzenia.

Zachariasz jest prorokiem mesjańskim. Jego proroctw określają treść nadziei. Zbiega się to w sposób oczywisty z atmosferą w Kościele, który jest ludem nadziei. Żyjemy nie tyle wspomnieniem przyjscia, ile nadzieją Przyjścia. Wraz z przyjsciem Jezusa i powstaniem Kościoła zaczynamy widzieć w dziejach zbawienia dwa wątki: wątek Izraela jako narodu wybranego i wątek Izraela jako ludu wybranego w Chrystusie, przemienionego przez Ducha i zorganizowanego w Kościół. Te dwa wątki w proroctwach się przeplatają, ale pozostają odrębne.

PAN żarliwym pasterzem

10¹ Wyproście u PANA deszcz
w czasie opadów wiosennych.^{a1}
PAN tworzy chmury burzowe,
zsyła ulewny deszcz,
daje ludziom chleb,² darzy zielenią pola.

I^aPwt 11:14; Oz 6:3; Jl 2:21-25

Znaczenie tych słów bardziej zrozumiałe w kontekście realiów rolniczych w Izraelu. Deszcze wiosenne to deszcze późne, warunkujące powodzenie zbiorów.

Prorok jako posłaniec Boży wzywa lud! Kieruje się do ludu, nie do liderów. Dlatego, że liderzy mają tendencję do uciekania się do magii.

---

¹ Lub: *deszczów późnych*, przypadających na marzec i kwiecień.

² *chleb*, hbr. *lechem* (lechem) BHS: *im*, hbr. *lahem* (lahem), MT.

²Rdz 31:19, 34-35; 1Sm 19:13, 16; Oz 3:4; ³Jr 27:9; Ez 21:21; 22:28; ⁴Jr 10:8; Ha 2:18; Mt 9:36; Mk 6:34

- 2 Bożki^{a3} natomiast głoszą niegodziwość,
to, co widzą wróżbici, jest kłamstwem!
Rozgłaszają oni zwykłe, puste sny,
pocieszają tym, co jest marnością!^b
Dlatego ludzie błąkają się jak owce,
są przygnębieni, bo nie ma pasterza.^{c4}

Władze niezbyt dobrze znoszą fakt władzy Boga nad nimi. Magia tym różni się od religii, że daje czarownikowi poczucie kontroli nad siłami duchowymi. Bóg natomiast wzywa nawet władze — w tym władze obecne — do podporządkowania się Jemu. I one mogłyby to zrobić, gdyby chciały. Ponieważ nie chcą, **Bóg wkracza do akcji**

²Iz 14:9; Jr 2:8; 50:8; Ez 34:2-6, 17

- 3 Przeciw pasterzom zapłonął mój gniew —
i ukarzę kozły,^a
gdyż PAN Zastępów nawiedzi swe stado,
dom Judy,
uczyni z nich rumaka
potężnego w boju.

1. **Bóg wkracza do akcji** poprzez odwołanie się do ruchów społecznych. Na przestrzeni wieków — jak to wiemy z historii — usuwa monarchie na rzecz demokracji. To proroctwo, w którym ze względu na jego zwięzłość splata się wiele wątków odnosi się do okresu Machabeuszki, 300 lat późniejszego.

³ *bożyszczka*, hbr. תְּרַפִּים (terafim), lub: *bożki domowe*.

⁴ *dlatego pędzeni jak owce i ranieni, ponieważ nie było leczenia* G, gr. διὰ τοῦτο ἐξήρθησαν ὡς πρόβατα καὶ ἐκακώθησαν διότι οὐκ ἦν ἰασις. Za pasterzy uchodzili królowie. Tak o idealnym królu myśleli Egipcjanie (ANET 443), tak identyfikuje się Hammurabi (ANET 164), tak myśli o PANU Biblia (Rdz 49:24; Ps 23:1; 74:1; 78:52; 79:13; 80:1; 95:7; 100:3; Iz 40:11; 44:28; Jr 6:3; 23:2-4; Ez 34; 37:24).

- 4 Od Niego⁵ wyjdzie kamień węgielny^a
i od Niego palik,^b
od Niego wyjdzie łuk bojowy
oraz każdy wódz⁶ —
oni wszyscy razem.

⁴Iz 8:14-15; 19:13; Ps
118:22; Łk 20:17; Ef 2:20;
1P 2:6; ^bEzd 9:8; Iz 22:15-25

- 5 I będą jak bohaterzy,
wdeptujący wroga w bitwie w błoto ulic,
będą walczyć, gdyż będzie z nimi PAN,
i zawstydzą jeźdźców na koniach.

2. Bóg wkracza do akcji poprzez posłanie Jezusa Kamienia Węgielnego nowej wspólnoty ludzkiej — kościoła (480 lat po prorocत्वie); poprzez wbicia nowych palików w postaci obietnic, pouczeń i prorocत्व oraz poprzez inspiracje i izraelskich ruchów wyzwoleńczych również okresu rzymskiego — rzymskiego w pojęciu proroka Daniela.

- 6 Wzmocnię dom Judy
i wybawię dom Józefa.
Srowadzę ich,⁷ bo się nad nimi zmiłuję.
I będą, jakbym ich nie odrzucił,
gdyż Ja jestem PANEM, ich Bogiem,
i wysłucham ich.

- 7 Ci z Efraima^a będą jak bohater,
weselić się będzie ich serce jak od wina.
Ich synowie zobaczą to i też będą się cieszyć,
ich serce będzie radować się w PANU!

⁷Iz 11:12-13; Jr 3:12; 18;
31:4-9, 15-20; Ez 37:15-22;
Za 8:13; 9:10, 13; 10:6-10

- 8 Zagwizdam^a na nich i zgromadzę ich,

⁸Iz 5:26; 7:18; ^aRdz 12:2;
15:5

⁵ *od Niego*, czyli od PANA, lub: *z niego*, czyli z domu Judy.

⁶ *wódz*, hbr. שׂוֹרֵט (noges): termin ten oznacza *pozorcę podatkowego* w Dn 11:20, *nadzorcę* w Wj 5:6, 10; *ciemieżcę* w Iz 14:2, 4.

⁷ Lub: *odnowię ich*.

bo ich odkupiłem.

Znów będą tak liczni jak dawniej.^b

- 9 Choć rozproszyłem ich między ludami,
w dalekich stronach pamiętali o Mnie,
ich synowie⁸ żyć będą⁹ — i wrócą.

10^aIz 40:3-5; 43:1-7, 14-21;
48:20-22; 51:9-11

- 10 Sprowadzę ich z ziemi egipskiej,
zgrupuję ich z Asyrii.^a

Przyprowadzę ich do ziemi Gilead i na Liban —
i trudno będzie znaleźć dla nich miejsce.¹⁰

- 11 Przejdą¹¹ przez morze ucisku,
rozbiją morskie fale
i wysuszą wszystkie głębie Nilu.

Upadnie pycha Asyrii,
a Egipcjowi odpadnie berło.

- 12 Wzmocnię ich w PANU,
będą postępować w Jego imieniu —
oto Słowo PANA.

3. Pan wkracza do akcji poprzez decyzję zgromadzenia plemion północnych, które zostały pokonane i rozproszone przez Asyrię w 722 r. p. Chr. Rozproszenie Izraela podziało na niego do brze. Póki był w swojej ziemi zawsze majstrował przy obcych bóstwach. Kiedy znalazł się na ziemiach tych bóstw nareszcie docenił to, co stracił. Świadcami tego Exodusu jesteśmy właśnie w naszych czasach, 28 pokoleń po Zachariaszu.

4. Pan wkracza do akcji poprzez przygotowywanie gruntu pod odnowę duchową Izraela — to również dzieje się właśnie teraz i możemy obserwować rozwój sytuacji w prasie.

⁸ Lub: *dzieci*, por. G.

⁹ Lub: *przeżyją*

¹⁰ Wg G: *i nie zostanie pozostawiony ani jeden z nich* G.

¹¹ *przejdą* G, gr. διελεύσονται.

Zastosowanie:

1. Rola modlitwy tzw. ludu, nie-liderów — w. 1, por. 1P 2:9-10. Modlitwa dotyka tajemnicy *naszej współpracy z Bogiem* w kształtowaniu dziejów zbawienia. Modlitwa jest *lekcją współodpowiedzialności za świat i przygotowaniem nas do naszej roli we wszechświecie* 1 Kor 6:2. Modlitwa jest *lekcją o Bożym umiłowaniu* ludzi. Modlitwa to warsztaty otwartości na przywództwo Boga — bo w niej jest element oświecenia lub objawienia. Dzięki modlitwie uczymy się iść krok w krok Duchem Świętym.

2. Inny sposób oceny możliwości — ww. 3-12: Możliwości zależą nie od tego *ilu* nas jest, ale od tego, *Kto* z nami jest. Nie od tego, *jaką* mamy za sobą przeszłość, ale *w* *czyich* rękach jest nasza przyszłość. Nie od tego, ile *my* możemy, ale od tego, co *On* może z nami.

3. Inne spojrzenie na bieg lat. Po pierwsze, uświadommy sobie, że *jesteśmy wieczni*. Po drugie, uświadommy sobie, że od czasów Zachariasza do nas minęło zaledwie ok. 30 pokoleń.

4. Zabierzmy się za studiowanie prorocत्व: (1) Prorocтва wytyczają kierunek dziejów i od zawsze stanowiły źródło ogromnej pociechy. (2) To nam pomoże czerpać od „władz” informacje, a nie ulegać ich wróżbom. (3) Prorocтва pomagają ustawić się życiu — są swoistą prognozą pogody. (4) Jesteśmy w wyjątkowej sytuacji.

Prorocтва i ich spełnienie

Za 10:	Sposób i stan spełnienia
3-5	Powstanie Machabeuszy, walki wyzwolenicze i okres niezależności politycznej w okresie greckim, 168-30 r. p. Chr.
4	<i>Chrystus</i> — <i>kamień węgielny</i> , 7 r. p. Chr. — 27 r. po Chr.
4b	Walki narodowo-wyzwolenicze okresu rzymskiego zakończone powstaniem Izraela w 1948 r.
9	Sytuacja duchowa diaspory

11	Sytuacja społeczna diaspory
6-9	Exodus plemion rozproszonych przez Asyrię w 722 r. p. Chr. oraz przez Rzymian po 135 r. po Chr. — <i>nasze czasy</i>
8b, 12	Odnowa religijna Izraela — <i>nasze czasy, do obserwacji.</i>

